

تغییر مصرف آب کشاورزی با توجه به تغییر اقلیم

حسین ابراهیمی^۱

چکیده

تغییر اقلیم و افزایش دما یکی از مسایل مهم زیست محیطی به حساب می آید که می تواند بر کشاورزی یک منطقه اثر بگذارد. تبخیر و تعرق پتانسیل و نیاز آبی محصولات کشاورزی هر منطقه متأثر از تغییرات اقلیمی است. منطقه مورد مطالعه در طول جغرافیایی 20° - 58° و 8° - 60° شرقی و عرض جغرافیایی 0° - 36° و 5° - 37° شمالی در استان خراسان رضوی قرار گرفته است. متوسط دمای سالانه منطقه $12/5$ درجه سانتی گراد و بارش سالانه $278/6$ میلی متر است. نتایج نشان می دهد که نیاز آبی محصولات کشاورزی منطقه در ۵۰ ساله اخیر به ویژه در ۲۵ سال دوم (۱۹۷۵-۲۰۰۰) دارای روند صعودی است. بر اساس نتایج مدل جهانی تغییر اقلیم، مقادیر تبخیر و تعرق در منطقه مورد مطالعه برای دوره ۲۰۰۰-۲۰۵۰ محاسبه گردید. در تمام ماه های سال نسبت نیاز آبی ماهانه ۵۰ ساله آینده به ۵۰ ساله اخیر بزرگ تر از یک است. این نسبت بین $1/05$ تا $1/22$ قرار دارد و نشان دهنده افزایش ۲۲ درصدی نیاز آبی در دوره منتهی به سال ۲۰۵۰ است. حجم کل نیاز آبی (خالص) برای الگوی کشت فعلی ۴۱۰ میلیون متر مکعب در سال برآورد گردید، در حالی که این رقم برای دوره ۵۰ ساله آینده ۴۹۰ میلیون متر مکعب است که افزایش ۱۹ درصدی را شامل می شود. بر اساس این برآورد نیاز آبی برای اغلب محصولات کشاورزی منطقه ۲۲ درصد افزایش خواهد داشت که کمترین افزایش در مورد یونجه معادل ۱۴ درصد می باشد. در شرایط تغییر اقلیم، مصارف آب در بخش کشاورزی (ناخالص) در این دشت به $1388/4$ میلیون متر مکعب می رسد که از منابع سالانه بیشتر است. کمبود در شرایط تغییر اقلیم به ۱۹۸٪ (تقریباً دو برابر) در ماه تیر خواهد رسید. ضریب بحران کم آبی سالانه و ماهانه در شرایط فعلی $0/98$ و $2/4$ و در شرایط تغییر اقلیم $1/15$ و ۳ خواهد بود. این اعداد نشان دهنده وضعیت فوق بحرانی در این منطقه است. نتایج نشان می دهد که با شرایط گرم شدن هوا و تغییر اقلیم ناشی از صنعتی شدن و گازهای گلخانه ای با فرض خوش بینانه ثابت بودن منابع آب، مصارف آب کشاورزی که عمده مصرف نیز هست به شدت افزایش خواهد یافت و برای مقابله با آن بایستی راهکارهای مدیریتی اتخاذ گردد.

واژه های کلیدی: آب مصرفی، بیلان آب تبخیر و تعرق و تغییر اقلیم

مقدمه و بررسی منابع

روند افزایش جمعیت و کاهش منابع آب در جهان، یکی از بحرانی ترین مسایل را در قرن حاضر پیش روی بشر قرار داده است. تامین آب مصرفی جهت تولید غذای مورد نیاز بشر از یک طرف و تامین آب شرب و صنعت از طرف دیگر، رقابتی جدی بین تخصیص آب کشاورزی و شرب بوجود آورده است. مصرف آب کشاورزی در دنیا از ۸۰۰ میلیارد مترمکعب در سال ۱۹۴۰ به حدود ۲۵۰۰ میلیارد مترمکعب در سال ۲۰۰۰ رسیده است. این افزایش برای شرایط ایران نیز وجود دارد، زیرا مصرف آب کشاورزی از ۴۴ میلیارد مترمکعب در سال ۱۳۴۰ به ۸۰ میلیارد مترمکعب در سال ۱۳۸۰ رسیده است یعنی در طول ۴۰ سال گذشته افزایشی حدود دو برابر داشته است (Ebrahimi, 2008)

شرایط فعلی ایران و جهان از نظر آب در حالت بحرانی قرار دارد. جهت برنامه ریزی درازمدت منابع آب، وضعیت اقلیم در آینده باید بررسی گردد تا میزان منابع آب و مصارف کشاورزی مشخص شود و بتوان با مدیریت مناسب راه کارهای مقابله با تشدید بحران آب را شناسایی و بکار برد. (Ebrahimi, and Alizadeh, 2005)

تغییر اقلیم پدیده ای است که براساس شواهد موجود، از زمانهای بسیار دور وجود داشته و اکنون نیز ممکن است وجود داشته است. البته سرعت و ماهیت آن در حال حاضر و بویژه در نیمه دوم قرن گذشته، متفاوت بوده و شتاب

بیشتری به خود گرفته است. روند آن با گذشته تاحدودی متفاوت شده است. بر اساس یکی از فرضیه های موجود، بخشی از دلایل تغییر اقلیم به فعالیت های بی رویه انسان و به ویژه فعالیت های صنعتی بشر بر اثر افزایش گازهای گلخانه ای مربوط است. طی قرن اخیر مقدار گازهای گلخانه ای از قبیل دی اکسید کربن (Co₂)، متان (CH₄) و دی اکسید نیتروژن (No₂) بطور قابل توجهی در اتمسفر افزایش یافته است و پیش بینی میشود که این روند در آینده نیز ادامه یابد. (Nasiri, 2002)

(Nasiri, 2004); طبق نتایج مدل های جهانی GCM^۲ که قادر هستند اقلیم را پیش بینی کنند، کره زمین در سال ۲۱۰۰ میلادی، بطور میانگین با افزایش دمایی در حدود ۱ تا ۳/۵ درجه مواجه خواهد شد. (Norian.A. 1999).

آرنل و رینارد (Amnel and Reynard, 1993) گزارش کردند که اگر برای برآورد تغییرات در تبخیر و تعرق فقط از تغییرات دما استفاده شود، تبخیر و تعرق از مقدار واقعی کمتر برآورد خواهد شد. افزایش گازهای گلخانه ای به ویژه Co₂ موجب افزایش دما و در نهایت تغییر در میزان مصرف آب توسط گیاهان زراعی می شود. محاسبات مقدماتی نیاز آبی نشان میدهد که افزایش دما به اندازه ۲ درجه سلسیوس نیاز آب آبیاری را تا ۲۲٪ با توجه به حساسیت حوضه آبریز افزایش می دهد.

هوینز و رامیرز (Hobbins and Ramirez, 1999) گزارش کردند که در دوره های اخیر،

دراقلیم فراخشک سرد، تبخیر و تعرق به ازای هر درجه سانتیگراد افزایش دما حدود ۱۰ درصد افزایش خواهد یافت. در حالی که این میزان در اقلیم فراخشک معتدل به ۵ درصد می رسد.

کریم زاده مقدم و قهرمان (Karimzadeh, and Ghahraman, 2005) گزارش کردند که تبخیر و تعرق گیاه مرجع بر اساس داده های هواشناسی ایستگاه های سینوپتیک کشور از سال ۱۹۸۱ روند افزایشی داشته و این روند در سطح ۵ درصد معنی دار بوده است. همچنین نتایج نشان می دهد که روند افزایشی برای تمام ماه های سال وجود دارد. میانگین دما در دوره ۵ ساله از سال ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۰ حدود ۵/۶ درصد بیشتر از میانگین دراز مدت ۳۰ ساله به دست آمده است.

شیرغلامی (Shir gholami, 2002) به بررسی روند تغییرات تبخیر و تعرق در ایستگاه های سینوپتیک ایران پرداخته است. این بررسی نشان می دهد که تبخیر و تعرق در ایستگاه مشهد روند افزایشی داشته و تغییرات دوره های اخیر با متوسط دراز مدت در سطح ۵ درصد اختلاف معنی دار دارد.

جسن (Jesen, 1977) با مقایسه تبخیر تعرق به روش پنمن مانتیس با هارگریوز گزارش کرد که نتایج این دو روش تفاوت اندکی داشته و در مناطقی که داده کافی برای محاسبه روش پنمن مانتیس وجود ندارد استفاده از روش هارگریوز مناسب خواهد بود.

علیزاده و کمالی (Alizadeh, and kamali, 2002) گزارش کردند که در اغلب ایستگاه های

تبخیر و تعرق در دشت های جنوبی و مرکزی آمریکا افزایش یافته است. این روند افزایشی، در ماه های گرم سال به خوبی مشاهده می شود، در حالی که در ماه های سرد سال روند کاهش تبخیر و تعرق پتانسیل مشاهده شده است. این پدیده نشان دهنده این است که با تغییرات اقلیمی نیاز آبی در ماه های گرم سال که اغلب مصرف گیاه نیز در این ماه ها است افزایش خواهد یافت. هولم و همکاران (Hulme et al., 1994) با بررسی نتایج چند نوع مدل پیش بینی اقلیمی همبستگی بین بارندگی و تبخیر تعرق را بدست آوردند. این همبستگی به صورت منفی بود یعنی کاهش بارندگی با افزایش تبخیر تعرق همراه بوده، و بر اساس روابط همبستگی بدست آمده تبخیر و تعرق و بارش تا سال ۲۰۵۰ را برای مناطق چین پیش بینی کردند.

لاپین (Lapin, 1990) گزارش کرد که تبخیر و تعرق گیاه مرجع و دمای هوا در اسلواکی در طی سال های ۱۹۰۱ تا ۱۹۹۰ به ترتیب ۱۴ درصد و ۰/۸ درجه سانتیگراد افزایش داشته است. در ماه های گرم سال دمای هوا ۰/۵ درجه و تبخیر ۱۱ درصد افزایش داشته است.

فرشی و امداد (Farshi and Emdad, 1996) گزارش کردند که در سه اقلیم نمونه ایران، دمای هوا و تبخیر تعرق با تغییراتی مواجه شده است. نتایج نشان می دهد که در اقلیم فراخشک سرد و معتدل ۲ درجه سانتیگراد افزایش دما موجب افزایش تبخیر و تعرق به میزان ۷ درصد شده است. با افزایش بیش از ۲ درجه سانتیگراد

کشاورزی در شرایط کنونی در نظر گرفته شده است. همچنین از نتایج مدل تغییر اقلیم، متوسط دوره ۲۰۵۰-۲۰۰۰ به عنوان وضعیت مصارف در شرایط تغییر اقلیم استفاده می‌شود. بخش قابل ملاحظه‌ای از منابع آب در هر منطقه صرف تامین نیازآبی محصولات الگوی کشت می‌شود. محاسبات نیازآبی برای دو دوره آماری ۵۰ ساله ۱۹۵۱ تا ۲۰۰۰ و ۲۰۰۰ تا ۲۰۵۰ به روش‌های متداول انجام گردید. نیاز آبی محدوده مورد مطالعه با استفاده از روش‌های تبخیر-تعرق پتانسیل (روش هارگریوز سامانی-روش بلانی کریدل-روش پنمن مانتیس-روش جنسن هیز) محاسبه گردیده است. آزمون‌های آماری در خصوص میزان تغییرات و معنی‌دار بودن اختلاف‌ها صورت گرفت. در ادامه نتایج نیاز آبی به تفکیک محصولات ارایه شد و میزان کل نیاز آبی محدوده محاسبه گردید. الگو و سطح زیر کشت فعلی بر اساس متوسط ۵ ساله اخیر از آمار و اطلاعات سازمان جهاد کشاورزی استخراج گردید. این آمار مربوط به محدوده مورد مطالعه است که شامل بخشی از شهرستان‌های مشهد، چناران و بخش کوچکی از کلات است. محاسبه نیاز آبی دوره ۲۰۰۰-۲۰۵۰ براساس پیش بینی دمای هوا با مدل جهانی HadCM3 و استفاده از داده‌های تغییر اقلیم صورت گرفت. تعیین بیلان آبی با دوفرضیه در منابع و مصارف آب کشاورزی در محدوده مطالعاتی انجام شده است. فرضیه اول عبارت از برداشت غیرمجاز آب است که در آمار رسمی منابع آب درج نشده است. این قسمت از آب

هواشناسی ایران نتایج روش هارگریوز سامانی و پنمن مانتیس نزدیک به هم است و از همبستگی بالایی برخوردار است. نتایج ضریب همبستگی این دوروش در ایستگاه مشهد برای متوسط سالانه حدود ۰/۹۹ به دست آمده است.

با استفاده از مدل گردش عمومی UKMO-Hadley3 آب قابل دسترس به میزان ۲۰٪ در بخش‌های شمالی چین کاهش خواهد یافت. بارش و دما در نیمه دوم قرن آینده به جز نواحی شمالی چین در بقیه مناطق افزایش خواهد یافت. نتایج نشان می‌دهد که با افزایش دما میزان تبخیر و تعرق نیز افزایش خواهد یافت (Ragab, 2000).

مواد و روش‌ها

داده‌های هواشناسی ایستگاه سینوپتیک مشهد ۲۵ ایستگاه باران سنجی و ۸ ایستگاه تبخیر سنجی برای دوره آماری ۲۰۰۰-۱۹۵۱ مواد اصلی این تحقیق هستند. برای سال‌های فاقد آمار با استفاده از روش‌های آماری، داده‌های مورد نیاز ساخته شده و تمام پارامترها به روش ران تست مورد آزمایش همگنی قرار گرفته‌اند. جهت یکسان سازی سنوات آماری داده‌ها با توجه به فاصله ایستگاه مشهد با سایر ایستگاه‌ها، ابتدا میزان همبستگی بین داده‌های این ایستگاه با سایر ایستگاه‌ها بررسی و پس از اطمینان از همبستگی بالا، داده‌های این ایستگاه به عنوان مبنای دوره زمانی ۵۰ ساله از سال ۱۹۵۱ تا ۲۰۰۰ انتخاب گردید. این دوره برای تعیین مصارف آب

محصولات الگوی کشت منطقه ۴۶۲۸ مترمکعب درسال و برای سطح ۸۹۲۵۹ هکتار ۴۱۳۱۵۹۲۹۰ مترمکعب و با راندمان ۳۵ درصد آب مصرفی ۱۱۴۵۵۱۱۸۰۴۵۵۱۱۴ مترمکعب در سال است.

بیان منابع آب و مصارف کشاورزی در شرایط فعلی (بدون تغییر اقلیم)

به منظور ارایه راهکارهای مدیریتی، وضعیت مصارف و منابع آب موجود در محدوده مطالعاتی در شرایط عادی و با اثر تغییر اقلیم بررسی گردید. در این حالت، میزان مصرف آب در محدوده مطالعاتی طبق الگوی کشت موجود محاسبه و با منابع قابل استحصال مقایسه شد. نتایج نشان می‌دهد که با الگوی کشت (سطح کل کشت دشت ۸۹۲۵۹ هکتار) موجود، در ماههای اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد و شهریور کمبود آب وجود دارد. این درحالی است که میزان کم آبیاری در مزارع کمتر از این حد است. یکی از دلایل آن استفاده غیر مجاز از منابع آب است. طبق آمار غیررسمی، برداشت از منابع غیرمجاز در دشت حدود ۲۰ درصد است که این مقدار به منابع آبی اضافه می‌شود. طبق جدول ۳ ملاحظه می‌شود که کل مصارف سالانه از منابع کمتر است ولی بدلیل عدم دسترسی مناسب و کامل در ماه‌های پرمصرف، تنش آبی شدیدی به محصولات کشت شده وارد می‌شود.

مصرفی ۱۰ تا ۲۰ درصد منابع را تشکیل می‌دهد بنابراین در محاسبه بیان این مهم منظور شد. فرضیه دوم میزان کم آبیاری است که به طور معمول در بین کشاورزان مواجه با کمبود آب انجام می‌شود. درصد کم آبیاری از روی منابع و مصارف در محدوده مطالعاتی محاسبه شد.

مدل‌های گردش عمومی GCM در مراکز مختلفی از جمله سازمان هواشناسی انگلستان (UKMO) مورد بررسی قرار می‌گیرد مدل^۲ HadCM3 از برنامه‌هایی است که در این مرکز اجرا می‌شود.

نتایج و بحث

مقادیر نیاز خالص آبیاری در دوره رشد با استفاده از روش‌های مختلف تبخیر و تعرق و براساس الگوی کشت محاسبه گردید. برای باغات ۴ الگوی کشت پیش بینی شد. براساس نیاز خالص آبی در طول دوره رشد و باتوجه به سطح زیر کشت هر محصول میزان نیاز خالص آبی در کل دشت با روش‌های مختلف محاسبه و در جدول ۲ آورده شده است. نتایج نشان می‌دهد که اختلاف معنی داری بین نیاز آبی در چهار روش جنسن-هیز، بلانی کریدل، هارگریوز سامانی و مقادیر سند آب کشور وجود ندارد. حداکثر اختلاف در این چهار روش ۴ درصد است. در روش پنمن مانتیس میزان مصرف آب حدود ۲۵ درصد بیش از متوسط چهار روش دیگر است. متوسط نیاز خالص آبیاری برای

جدول ۱- نیاز آبی خالص محصولات الگوی کشت محدوده مطالعاتی - میلی متر در دوره رشد

Table 1. Net water requirement for cropping pattern in study region(mm/period)

روش	کد روش	گندم	جو	یونجه	شیدر	ذرت علوفه ای	ذرت دانه ای	چغند قند	هندوانه	خریزه	حبوبات	سیب زمینی	گوچه فرنگی	درختان ۱	درختان ۲	درختان ۳	درختان ۴
سندآب کشور	1	299	251	830	855	612	677	912	562	510	522	682	811	720	722	793	536
هارگریوز	2	271	242	790	808	585	631	875	475	517	557	682	790	726	713	757	565
بلانی	3	259	223	780	823	605	649	896	510	550	583	710	831	737	747	783	576
جنسن	4	242	199	766	830	618	661	906	529	566	598	725	853	737	763	797	579

جدول ۲- نیاز آبی خالص سالانه محصولات الگوی کشت - میلیون مترمکعب

Table 2. Annual net water requirement for cropping pattern (m.m³)

نیاز آبی خالص در دشت	روش محاسبه
430.16	سندآب کشور
410.15	هارگریوز- سامانی
409.8	بلانی - کریدل
402.55	جنسن - هیز
413.15	متوسط روشها

جدول ۳- بیلان منابع و مصارف آب کشاورزی منطقه (میلیون مترمکعب)

Table 3. Balance of resource and agricultural water use(m.m³)

زمان	مصارف	منابع قابل استحصال	درصدمازاد	درصدکمبود	اضافه منابع	کمبود
فروردین	82.5	136.10	39.4	-	20	-
اردیبهشت	238.56	151.14	-	52.5	20	31.2
خرداد	252.39	129.27	-	95.2	20	62.7
اتیر	205.96	84.14	-	144.8	20	104
مرداد	193.25	82.98	-	133.9	20	94
شهریور	122.33	73.68	-	66	20	38.4
مهر	49.51	78.32	36.8	-	20	-
آبان	17.35	105.89	83.6	-	-	-
آذر	5.70	67.49	91.6	-	-	-
دی	0	77.17	100	-	-	-
بهمن	0	96.62	100	-	-	-
اسفند	4.31	115.87	96.3	-	-	-
جمع	1171.88	1199	-	-	-	-

جدول ۴- پیش بینی نیاز آبی خالص محصولات الگوی کشت محدوده مطالعاتی - میلی متر در دوره رشد

Table 4. Forecast net water requirement for cropping pattern in study region(mm/period)

دوره زمانی	گندم	جو	یونجه	شیدر	ذرت علوفه ای	ذرت دانه ای	چغند قند	هندوانه	خریزه	حبوبات	سیب زمینی	گوچه فرنگی	درختان ۱	درختان ۲	درختان ۳	درختان ۴
1951-2000	271	242	790	808	585	631	875	475	517	557	682	790	726	713	757	565
2000-2050	317	283	903	962	712	761	1036	580	629	678	824	961	852	868	921	670
درصد افزایش	17	17	14	19	22	21	18	22	22	22	21	22	17	22	22	19

جدول ۵- نیاز خالص محصولات الگوی کشت محدوده مطالعاتی در دوره ۲۰۰۰-۲۰۵۰

Table 5. Net water requirement for cropping pattern at 2000-2050

محصول	نیاز خالص (میلیمتر)	سطح کشت (هکتار)	حجم خالص آبیاری (میلیون مترمکعب)	محصول	نیاز خالص (میلیون مترمکعب)	سطح کشت (هکتار)	حجم خالص آبیاری (میلیون مترمکعب)
گندم	317	30350	96.3	ذرت علوفه ای	712	1152	8.2
جو	283	23500	66.5	ذرت دانه ای	761	161	1.2
پونجه	903	4100	37	سیب زمینی	824	2258	18.6
شیدر	962	2835	27.3	گوجه فرنگی	961	4934	47.4
چغندر	1036	11385	117.9	درختان گروه ۱	852	681	5.8
هندوانه	580	545	3.2	درختان گروه ۲	868	1491	12.9
خریزه	629	2846	17.9	درختان گروه ۳	921	2115	19.5
حبوبات	678	668	4.5	درختان گروه ۴	670	238	1.6

حجم کل 485.9 میلیون متر مکعب در سال

جدول ۶- بیلان منابع و مصارف آب کشاورزی منطقه در دوره آماری (۲۰۰۰-۲۰۵۰)

Table 6. Balance of resource and agricultural water use at 2000-2050

زمان	مصارف (میلیون مترمکعب)	منابع قابل استحصال (میلیون مترمکعب)	درصد مازاد	درصد کمبود
فروردین	96	136.10	29.4	-
اردیبهشت	284.7	151.14	-	88
خرداد	305.9	129.27	-	136.6
تیر	250.8	84.14	-	198.1
مرداد	235.8	82.98	-	184.1
شهریور	148.3	73.68	-	101.2
مهر	46.6	78.32	40.5	-
آبان	11.3	105.89	89.4	-
آذر	3.7	67.49	94.4	-
دی	0	77.17	100	-
بهمن	0	96.62	100	-
اسفند	5.3	115.87	95.4	-
جمع	1388.4	1199	-	-

جدول ۷- مقایسه بیلان منابع و مصارف آب کشاورزی منطقه در دو دوره آماری

Table 7. Collation of balance resource and agricultural water use for now and 2000-2050

2000-2050	دوره آینده	1951-2000	دوره فعلی	زمان
کمبود	مازاد	کمبود	مازاد	
-	29.4	-	39.4	فروردین
88	-	52.5	-	اردیبهشت
136.6	-	95.2	-	خرداد
198.1	-	144.8	-	تیر
184.1	-	133.9	-	مرداد
101.2	-	66	-	شهریور
-	40.5	-	36.8	مهر
-	89.4	-	83.6	آبان
-	94.4	-	91.6	آذر
-	100	-	100	دی
-	100	-	100	بهمن
-	95.4	-	96.3	اسفند
-15.8%		+2.3%		جمع

جدول ۸- ضرایب بحران دشت مورد مطالعه

Table 8. Coefficient of crisis in study region

شرایط تغییر اقلیم		شرایط فعلی اقلیم		اقلیم
ماه پیک	سالانه	ماه پیک	سالانه	زمان
3	1.15	2.4	0.98	ضریب

بیلان منابع آب و مصارف کشاورزی در شرایط آینده (باتغییر اقلیم)

بر اساس پارامترهای مختلف اقلیمی که در بخش‌های گذشته پیش بینی گردید نیاز آبی خالص الگوی کشت در دوره آماری ۵۰ ساله آینده پیش بینی و محاسبه شده است. نتایج نشان می‌دهد که کمترین افزایش نیاز آبی محصولات الگوی کشت، ۱۴ درصد برای یونجه است. در حالی که بیشترین تغییرات تا ۲۲ درصد برای اغلب الگوی کشت است. برای تمام محصولات الگوی کشت افزایش نیاز آبی وجود دارد. با فرض ثابت بودن منابع آب و سطح زیرکشت منطقه مورد مطالعه در دوره آماری (۲۰۵۰-۲۰۰۰) بیلان مصارف و منابع محاسبه گردید. نتایج نشان می‌دهد که در ماه‌های اردیبهشت تا شهریور کمبود شدید منابع آب وجود دارد. به حدی که در تیرماه به حدود دو برابر منابع آبی

فعلی نیاز خواهد بود. این در حالی است که کل منابع آبی از مصارف سالانه کمتر خواهد بود. با فرض یکسان بودن سطح زیرکشت و منابع آب، به ۱۳۸۸۴۴۳۸۵۷ مترمکعب که حدود ۱۵ درصد بیش از منابع آبی موجود است نیاز خواهیم داشت. این اعداد بحرانی بودن شرایط آبی دشت مشهد در آینده را بیش از پیش هشدار می دهد.

نتایج نشان می دهد که در شرایط فعلی و شرایط تغییر اقلیم در ماه های رشد برای اغلب محصولات کشاورزی کمبود شدید آب وجود دارد. این کمبود در بهار و تابستان تشدید می شود به طوری که در شرایط فعلی در تیرماه ۱۰۰ درصد کمبود آب وجود خواهد داشت در حالی که این رقم برای این ماه در شرایط اقلیمی آینده بیش از ۱۹۸ درصد است. علاوه بر این طبق جدول ۶ ملاحظه می شود که برای شرایط فعلی بیلان منابع آب و مصارف سالانه منفی نیست و فقط توزیع ماهانه دارای بیلان منفی است، در حالی که برای شرایط آینده علاوه بر بیلان ماهانه منفی، بیلان منابع آب سالانه نیز منفی و حدود ۱۵/۸ درصد خواهد بود. بر اساس نتایج به دست آمده دشت مورد مطالعه در شرایط فعلی دچار بحران شدید آب است. ضریب ساده بحران را به صورت نسبت مصارف به منابع تعریف می کنند. برای ضریب کمتر از یک بیلان مثبت و برای ضریب برابر با ۱ شرایط برابری منابع با مصارف تعریف می شود. ضرایب بزرگتر از یک نشان دهنده میزان کمبود و بحرانی بودن شرایط است. این ضریب به صورت سالانه و ماهانه قابل تعریف است. نتایج نشان می دهد که دشت مورد مطالعه از نظر منابع آبی سالانه در شرایط برابری قرار دارد ولی بدلیل عدم کافی بودن منابع در فصل رشد، ضریب بحران به ۲/۴ در ماه پیک رسیده است. این دوضریب ضرورت ذخیره سازی موقت و آبخیزداری را به شدت نشان می دهد. با ایجاد شرایط تغییر اقلیم منابع آب دارای بیلان منفی سالانه نیز خواهد شد و ضریب بحران به ۱/۱۵ سالانه و ۳ برای ماه پیک مصرف خواهد رسید. شرایط جدید دارای بحران مضاعف سالانه و ماهانه خواهد بود که باید از اکنون به راه کارهای مقابله با آن اندیشیده شود. علاوه بر راه های کاهش نیاز آبی سالانه باید الگوی کشت را طوری تنظیم نمود که پیک مصرف ماهانه محصولات با هم تداخل نداشته باشند.

تغذیه آبخانها، احداث مخازن ذخیره بزرگ مثل سدها و مخازن کوچک مثل استخرهای ذخیره آب در مزارع راه های تنظیم توزیع ماهانه منابع آب است. علاوه بر این با بکاربردن روش های کاهش مصرف نیاز آبی از قبیل افزایش راندمان آبیاری در مزارع، افزایش راندمان انتقال آب، استفاده از واریته های زراعی با نیاز آبی کم، الگوهای مناسب کشت برای شرایط اقلیمی جدید، کم آبیاری مناسب و ... می توان مقدار ضرایب بحران را کاهش داد.

راه کارهای مقابله با بحران

یکی از اثرات تغییر اقلیم هرمنطقه اثر گذاری بر مصرف آب کشاورزی است. افزایش نیاز آبی محصولات محدوده مطالعاتی ناشی از تغییر اقلیم متفاوت است و از ۱۴ تا ۲۲ درصد تغییر دارد. این افزایش برای تمام محصولات الگوی کشت به ویژه محصولات تابستانی محسوس است. برای مقابله با اثرات ناگوار تغییر اقلیم بر مصارف و منابع آب باید به فکر راهکارهای لازم بود. روش های مواجهه و مقابله را می توان در بخشهای زیر خلاصه کرد:

مدیریت زراعی شامل:

- تغییر واریته های زراعی و استفاده از ارقامی با مصرف کم آب
- تغییر در ترکیب سطح زیر کشت با هدف بهینه کردن منابع و مصارف آب
- بهینه کردن سطح زیر کشت با هدف حداکثر کردن سود
- تغییر در زمان کاشت محصولات با هدف تغییر در همزمانی پیک مصرف در دوره رشد

مدیریت آبیاری شامل:

- تغییر در روش های آبیاری با هدف کاهش مصرف آب
- افزایش راندمان انتقال آب
- استفاده از روش های کم آبیاری

مدیریت منابع آب شامل:

- ذخیره سازی موقت در ماه های کم مصرف و توزیع آن به ماه های پر مصرف (در مقیاس کوچک)
- ذخیره سازی منابع سطحی در مخازن بزرگ (سدها- بندها و ...)
- تغذیه منابع زیرزمینی با روش های آبخیزداری

References

منابع مورد استفاده

- ✓ Alizadeh, A., and GH.Kamali. 2002.The effect of climate change in decreasing agricultural water expedition on Mashhad plain. Geographical Research. Quarterly journal .66:189-201. (In Persian)
- ✓ Arnnell G., and H.Reynard.1993. The effects of climate change to global warming on river flows in Great Britain.
- ✓ Ebrahimi, H.2008. Study term of climate in Khorasan Razavi province. Research plan. (In Persian)
- ✓ Ebrahimi, H., and A., Alizadeh. 2005.The study of temperature variation in the plain of Mashhad as the index of climate change in the region. Geographical Research. Quarterly journal .79:5-18. (In Persian)
- ✓ Farshi,A., and M. Emdad.1996.Investigating the effect of land heat on decreasing agricultural water expedition. 1th Climate change conference. (In Persian)
- ✓ Hobbins, M., and J. Ramirez, 1999. The complementary relationship on regional evapotraspiration: the crae model and the advection – aridity approach”. Hydrology days, 19:199-212.
- ✓ Hulme, M.Z.,C. Zhao, and T. Jiang, 1994 .” Recent and future climate change in East Asia”. Int. j. clim., 14:637-658.
- ✓ Jesen,M.E, .1977. " Evapotranspiration and irrigation water requirements.ASCE manuals and reports on eng. No.70
- ✓ Karimzadeh, M., and B.Ghahraman 2005. The theory of gradual decreasing of referential evatransporation in Mashhad . Collection papers of first national conference on comparison ways to water tension. Zabol university. (In Persian)
- ✓ Lapin,M.,1990.Climatological monitoring of territory affected by construction of the Danube hydroelectric power project and evaluation of initial impact”. Slovak hydrometeorological institute, jeseniova 17, slovalia , 15pp.
- ✓ Nasiri,M. 2002. The effect of global climate change on agricultural products. Ferdowsi uninersity press.358 (In Persian)
- ✓ Nasiri,M. 2004. Study the effect of climate change on wheat growth characteristics and dry-farming wheat yield in Iran. (In Persian)
- ✓ Norian.A.1999. Climate change and heating the weather. Niovar journal.no 81. Pp 1-3. (In Persian)

- ✓ Ragab , R., 2000. Climate change and water resources management in the arid region. Institute of Hydrology , NERC , Wallingford , OXON , OX10 , 8BB , UK.
- ✓ Shirgholami,M.2002. Study of reference evapotranspiration in Iran. Thesis. (In Persian)

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.